

SALA ATRIUM · TEMPORADA 2022/2023

INFANTICIDA

Del 23 de novembre a l'11 de desembre de 2022
De dimecres a dissabte a les 20h i diumenge a les 18.30h

SINOPSI

INFANTICIDA és un crit d'una dona, la Nela, que intenta trobar una escletxa de llum en un món fosc i desolador. Una dona valenta i apassionada que s'enfronta a tot allò que l'envolta per l'anhel de llibertat, pel desig de trobar una manera de fer i viure pròpia. Per la necessitat de l'amor, del plaer i d'escapar del context opressor on es troba immersa.

L'espectacle és un crit en forma de cançó. És una necessitat de trobar en la música una visió dels fets contemporània, nova, fragmentada; però sobretot d'apropar-se, a partir de la música, al món sensorial, emotiu i oníric d'una dona que acaba de cometre un crim.

El monòleg dona veu a una dona, l'autora de la qual va haver de silenciar la seva pròpia per poder ser lliure com a artista. La Infanticida no va estrenar-se fins seixanta anys després de la seva escriptura, perquè era un text incòmode, perquè qüestionava uns dogmes preestablerts sobre la funció de la dona en la societat; Caterina Albert va trencar amb un mite irreductible fins al moment: l'instint maternal.

Composició musical: Clara Peya
Direcció escènica: Marc Angelet
Adaptació i dramatúrgia: Marc Rosich
Interpretació i producció: Neus Pàmies
Disseny escenografia: Laura Clos "Closca" i Felipe Cifuentes
Disseny il·luminació: Pol Queralt
Assessoria vestuari: Marta Rafa
Assessoria moviment: Maria Salarich
Interpretació i espai sonor electrònic: Gerard Marsal
Disseny audiovisual: Alfonso Ferri
Direcció tècnica: Pau Vila
Fotografia: Albert Rué

Idioma de l'espectacle: català
Gènere: òpera electrònica
Durada: 1h

Venda d'entrades: www.atrium.cat i a la taquilla del teatre 1h abans de la funció.
Reserves: reserves@atrium.cat

APUNTS DE DIRECCIÓ

'Convertir La Infanticida en una peça teatral musical contemporània, era una estratègia doblement interessant: la recuperació d'un text imponent, on tots els temes que es plantegen són d'una vigència esfereïdora, i la visió contemporània d'aquest des de l'òptica musical.

Aquesta segona estratègia obre la porta al terreny de l'abstracció, que xoca fortament amb el caràcter "drama rural" d'aquesta; l'atmosfera que desprèn el text i l'ampla paleta de colors que el monòleg ofereix.

El monòleg té un contingut rítmic/musical propi donat per l'escriptura en vers blanc (decasíl·labs). Vèiem clar que havíem d'aprofitar aquesta potencialitat per a musical-lo sencer, construir un relat musical complet i convertir-lo en una estructura d'"òpera clàssica", on poder jugar amb l'alternança de parts melòdiques amb fragments de recitativo o prosa musicada.

La música electrònica, amb qui Clara Peya fa temps que flirteja, ens semblava un univers sonor altament seductor, que permetia situar els fets en un moment més immediat. Però també ens permetia il·lustrar el món oníric del personatge protagonista, amb l'ús de repeticions, distorsions i "loops" construïts en directe amb la seva pròpia veu, que obren la porta a aproximar-se al seu deliri.'

- Marc Angelet -

Consulta la nostra programació a www.atrium.cat

Segueix-nos a:

Una producció de:

Mària Produccions

En associació amb:

Amb el suport de:

Mitjans col·laboradors:

